

РЕШЕНИЕ

№ 2128

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **745** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от П. Н. Д., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение от 06.11.2019г., постановено по нахд № 7237/2016г. от Софийския районен съд, НО, 9-ти състав, с което е потвърдено НП № 42-0000221 от 01.02.2016г., издадено от началник Областен отдел „Автомобилна администрация”- С., с което на касатора, на основание чл. 105, ал.1, от ЗавПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00лв. за нарушение на чл. 10, ал.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ, на основание чл. 93, ал.1, т.1 от ЗавПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500,00лв. за нарушение на чл. 89, т.9 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ и на основание чл. 93в, ал.15, т.6 от ЗавПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00лв. за нарушение на чл. 12 §5, б.“г“ от Приложение „Контролен уред“ АЕТР ДВ 28 от 1995г.

В касационната жалба касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение поради противоречието му с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничение правото му на защита. По отношение на нарушението по чл. 10, ал.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ, касаторът счита, че се налице основание за прилагане на разпоредбите на чл. 28 от

ЗАНН. Твърди се, че по отношение на нарушението на чл. 89, т.9 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ е неправилно квалифицирано под цитираната норма. За нарушението на чл. 12 §5, б. "г" от Приложение „Контролен уред“ АЕТР ДВ 28 от 1995г. се изтъква, че разпоредбата касае единствено международни превози и не се отнася за извършваните такива на територията на страната. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. В. Т., който поддържа касационната жалба, като в допълнение се навежда довод за изтекла абсолютна давност за административнонаказателното преследване относно вменените нарушения.

Ответникът - Областен отдел „Автомобилна администрация“, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю. счита касационната жалба за основателна. Подкрепя доводите на касатора за изтекла погасителна давност. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди НП, СРС е приел от фактическа страна, че на П. Н. Д. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №217228 от 22.01.2016г., за нарушения на разпоредбите на чл.15 §7, б. "а" т.і вр. с изр. последно от същата буква вр. с чл.78, ал.1, т.2 от З., чл. 10, ал.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ, чл. 89, т.9 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ и чл. 12 §5, б. "г" второ тире от Приложение „Контролен уред“ А. ДВ 28 от 1995г. С резолюция от 01.02.2016г. е прекратено частично на осн.чл.54, предл.1 от ЗАНН административно-наказателното производство, относно нарушението по т.1 от АУАН / по чл.15 §7, б. "а" т.і вр. с изр. последно от същата буква вр. с чл.78, ал.1, т.2 от З./ В тридневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН Д. не е подал писмени възражения против АУАН.

Въз основа на така издадения АУАН и приложените в преписката писмени доказателства е издадено обжалваното НП № 42-0000221 от 01.02.2016г., издадено от началник ОО"АА"- С., с което на основание чл. 105, ал.1, от ЗАвПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00лв. за нарушение на чл. 10, ал.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ, на основание чл. 93, ал.1, т.1 от ЗАвПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500,00лв. за нарушение на чл. 89, т.9 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ и на основание чл. 93в, ал.15, т.6 от ЗАвПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00лв. за нарушение на чл. 12 §5, б. "г" второ тире от Приложение „Контролен уред“ АЕТР ДВ 28 от 1995г., като са възприети изцяло фактическите констатации от АУАН.

При така установената фактическа обстановка СРС, 9-ти състав е потвърдил НП, като издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав, намира, че районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на

доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правилен извод.

Неоснователно е твърдението на касатора, че по отношение на извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 10, ал.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ е налице основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид, както и че същото не представлява маловажен случай.

Настоящият състав напълно споделя изводите на въззивната инстанция по отношение на нарушението на чл. 89,т.9 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на МТ. (редакция към момента на извършване на нарушението ДВ. бр.69 от 11 Септември 2012г.) и това по чл. 12 §5, б.“г“ от Приложение „Контролен уред“ АЕТР ДВ 28 от 1995г. Същите са безспорно установено в хода на проведеното съдебно производство, поради което възраженията на касатора са неоснователни и недоказани.

Неоснователно е оплакването на касатора за изтекла абсолютна погасителна давност за административно наказателно преследване по отношение на посочените в НП нарушения. В нормата на чл.81, ал.3 НК е предвидена абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по предходния член. Съгласно правилото на чл.80, ал.3 НК давността за наложената имуществена санкция е 3 години. Преследването на административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с $\frac{1}{2}$ надвишава предвиденият 3-годишен такъв. В случая административните нарушения са извършени на 22.01.2016г., следователно абсолютната давност, изключваща отговорността на нарушителя, е четири години и половина, която в настоящия случай не е изтекла.

С оглед на изложеното, настоящата касационна инстанция намира обжалваното съдебно решение за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.11.2019г., постановено по НАХД № 7237/2016г. от Софийския районен съд, НО, 9-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.